

[Krarup.]

kan kun nægtes, saafremt den til den berammede Tid allerede er bestemt til andet Brug.“ Lad os nu sige, at der kommer Repræsentanter for en Valgmenighed og siger til Sognepræsten, der jo har Raadighed over Kirken, at de gerne vil have den til en Gudstjeneste den 1. Februar, og saa bliver det vedtaget. Men Sognepræsten er ikke særlig interesseret i, at hans Kirke skal bruges til noget, som han ikke har været ude om, og saa prøver han paa at faa noget andet, tilrettelagt til netop denne Dag, den 1. Februar, f. Eks. en Begravelse eller en Gudstjeneste af en eller anden Art. Jeg vil gerne have en Udtalelse fra Ministeren om, hvor bindende det saa er med den første Aftale, om man ikke kan sige det saadan, at naar Dagen er fastsat ved Forhandling mellem dem, der ønsker Kirken, og Sognepræsten, der administrerer Kirken eller raader for Kirkens Brug, saa er den Dag fastsat, og saa kan den ikke anvendes til noget andet. Saadan skulde det i hvert Tilfælde gerne være, at det var saa sikkert som muligt.

Det andet Punkt, jeg vilde nævne med Hensyn til dette Lovforslag, er Pkt. 18, som omhandler Kirkebetjentens Ret til at kræve Betaling for sin Medvirken ved kirkelige Handlinger for udensogns boende. Folk har jo deres Ønsker, og det skal de have Lov til. Man vil f. Eks. gerne giftes i den idylliske Søllerød Kirke, som der staar i Reportagen i Aften-Berlingen, naar man skriver om saadan et fashionabelt Bryllup, og man vil gerne begraves fra Frederiksberg Kirke, eller ogsaa ønsker de efterladte det. Det forstaar jeg i og for sig udmærket godt. Der er en egen Stemning over disse to skønne Kirkerum. Men naar man nu tillader det, maa man ogsaa gaa saa vidt, at man lader udensogns boende, som altsaa faar overladt disse „Ønskekirker“ til Brug, yde de paa-gældende den Betaling, de skal have. Det bør holdes uden for den faste Betaling, de skal have for at assistere ved gudstjenstlige Handlinger for Sognets Folk. Men her kommer der en Forskel, som jeg ikke helt er klar over. Saadan som Loven er i Øjeblikket, kan f. Eks. en Kordegn faa Betaling for at medvirke ved en Brudevielse af udensogns Folk, hvis det er en udensogns Præst, der forretter denne kirkelige Handling. Men hvis disse udensogns Folk beder Sognepræsten paa Stedet, om han vil foretage Brudevielsen, maa Kordegnen ikke faa noget for det. Det synes jeg egentlig er en Urimelighed. Jeg synes, denne Paragraf skulde for-

muleres saaledes, at naar det drejer sig om udensogns Folk, maa disse ogsaa betale derfor, naar de faar Lov til at bruge en saadan Kirke, som om det var deres egen, for de kunde dog ellers faa disse Ting forrettet i deres egen Kirke.

Dette er kun nogle smaa og faa spredte Bemærkninger, jeg har ønsket at gøre om Forslagene, som jeg i øvrigt gerne støtter, og som jeg glæder mig til at forhandle videre om i Udvalget.

P. N. Petersen (Røjle): Da de tre Love, der her foreligger til Revision, sidste Gang var til Revision, i Rigsdagssamlingen 1923—24, var der under Behandlingen i Rigsdagen — de blev fremsat først i Folketinget — ikke et eneste Medlem, som tog Ordet. Det tyder paa — da det jo i Almindelighed betragtes saadan, at Veltalenheden er mere strømmende i det andet høje Ting end her i Salen —, at disse tre Love ikke var særlig egnede til at sætte Lidenskaberne i Bevægelse, og jeg havde ogsaa forudsat, at noget tilsvarende vilde være blevet Tilfældet ved denne Lejlighed. Nu er der imidlertid alligevel opstaaet en temmelig omfattende Debat, og jeg kunde derfor have Lyst til ogsaa at sige et Par Ord i Anledning af de Udtalelser, der er fremsat af de andre ærede Ordførere.

Det ærede Medlem Hr. Thomsen fandt, at Centraladministrationen burde fritages for Indblanding i Ligningen af Kirkeskatten, og jeg kan i nogen Grad give det ærede Medlem Tilslutning i saa Henseende. Her er jo en passende Lejlighed for Centraladministrationen til at slippe for en Del af dette Arbejde, der helt kunde overlades til de lokale Myndigheder, hvad jeg ikke kan se der skulde være noget i Vejen for, hvis Menighedsraadene og Provstiudvalgene kunde blive enige derom.

Det ærede Medlem kom dernæst med en Efterlysning. Han nævnte, at vi havde faaet forelagt forskellige kirkelige Lovforslag, dels i Folketinget, dels i dette høje Ting; men der var endnu et Forslag, han savnede, nemlig et Forslag om Revision af Loven om Menighedsraad. Og jeg skal ikke nægte, at jeg havde ventet noget lignende, idet det forekommer mig paakrævet, at vi faar ogsaa denne Lov til Revision. Navnlig et enkelt Punkt synes mig i denne Forbindelse at tiltrænge en Ændring, nemlig Reglerne om Tilmeldelse til Menighedsraadsvalglisterne. Det forekommer mig urimeligt, at Folkekirkens Medlemmer ikke kan deltage i Valgene til Menighedsraadene, forinden de selv har fremsat Begæring om Op-